

Č.j.: 3R 91/04-Ku

V Brně dne 28.2.2005

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 20.10.2004 podaném společností **MHM computer s.r.o.**, se sídlem U Pekáren 1309/4, 102 00 Praha 10 – Hostivař, zast. Ing. Pavlem Miloschewskym, právně zast. advokátem JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem se sídlem K Hutím 5/665, 194 00 Praha 9, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 558-R/04-487/140/OŠ ze dne 29.9.2004, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **Česká republika – Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7**, zast. ministrem vnitra, v obchodní veřejné soutěži na „**Diskové pole a optické přepínače SAN**“ vyhlášené dne 28.4.2004 v Obchodním věstníku č. 17/2004 pod značkou 191775-17/04 podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 558-R/04-487/140/OŠ ze dne 29.9.2004

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

Odůvodnění

Svým rozkladem se společnost MHM computer s.r.o., se sídlem U Pekáren 1309/4, 102 00 Praha 10 – Hostivař, zast. Ing. Pavlem Miloschewskym, právně zast. advokátem JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem se sídlem K Hutím 5/665, 194 00 Praha 9 (dále jen „uchazeč“) domáhá změny napadeného rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) s tím, že vyloučením uchazeče ze soutěže byl porušen zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Uchazeč požaduje provedení nápravy zrušením rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení ze soutěže. V rozkladu uchazeč uvádí, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím Úřadu a považuje jej za právně a věcně nesprávné. Zákon neumožňuje zadavateli vyloučit uchazeče proto, že uvedl nevyhovující lhůtu platnosti nabídky podané v soutěži. Zadavatel v odůvodnění svého rozhodnutí o vyloučení uvedl, že nabídka uchazeče nemá zákonem stanovenou dobu platnosti, přičemž již v návrhu se uchazeč dovolával skutečnosti, že zákon stanoví pouze délku zadávací lhůty, nikoli dobu platnosti nabídky. Úřad pak z této skutečnosti vyvozuje opačný závěr, než uchazeč (doba platnosti není totožná se zadávací lhůtou), přitom není zřejmé, jakými úvahami byl Úřad veden při činění tohoto závěru. V důsledku toho, že byla Úřadem opomenuta či nesprávně interpretována tvrzení uchazeče uvedená již v návrhu, odůvodňuje rozklad shodně jako již návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele. Uchazeč zejména uvádí, že uvedení doby platnosti nabídky není zákonem a ani podle podmínek soutěže obligatorním údajem, který by byli uchazeči povinni ve své nabídce uvádět. Zákon se v žádném ze svých ustanovení nezabývá dobou platnosti nabídek, takže nikdy v žádné soutěži a u žádného uchazeče nemůže nastat důvod, pro který byl ze soutěže uchazeč vyloučen, neboť se nemůže stát, že by jakákoli nabídka neměla zákonem stanovenou dobu platnosti. Zákon sice neupravuje dobu platnosti nabídky, stanoví však kogentně v § 8 dobu, po kterou jsou uchazeči svými nabídkami vázáni, kterou definuje jako zadávací lhůtu, jíž určuje zadavatel, a to v podmínkách soutěže. Co do úpravy prodloužení odkazuje na § 40 zákona, který obsahuje odkaz na § 41 zákona. Uchazeč není ze zákona oprávněn disponovat ani délkou zadávací lhůty ani dobami jejího prodloužení pro zákonem předpokládané uchazeče. S délkou zadávací lhůty, či prodloužením této lhůty nenadělá nic zadavatel ani uchazeč. Uchazeč není povinen uvádět ani délku zadávací lhůty ani délku jejího prodloužení, ledaže by tak nadbytečně stanovily podmínky soutěže. Pokud tedy uchazeč uvedl ve své nabídce dobu platnosti nabídky, nemohlo se stát, že by nabídka neměla zákonem stanovenou dobu platnosti, neboť zákon požadavek na stanovení doby platnosti nabídky nevznáší. Kdyby uváděná doba platnosti byla v rozporu se zákonem nemohlo by být důvodem k vyloučení uchazeče ze soutěže, neboť zákon takový titul vyloučení uchazeče nepředpokládá. Zadavatel navíc vyloučil uchazeče, jehož nabídka jako projev vůle byla v daném okamžiku perfektní. Dle systematického zařazení jednotlivých paragrafů zákona se tento zabývá tituly vyloučení jen v § 9 odst. 2, § 29 odst. 4 a § 34 odst. 4 zákona. Žádný z těchto důvodů pro vyloučení uchazeč však nenastal. Dále uvádí, že uvedením doby platnosti uchazeč potvrdil, že zadávací lhůta trvá 90 dní. Uchazeč dále uvádí, že si je vědom, že kdyby uchazeč neuvedl v nabídce nic o době platnosti a zadávací lhůty, bylo by to z praktického hlediska lepší. Úřad se dále nevypořádal ani s tvrzením uchazeče, že neuvedení počátku lhůty by mohlo způsobit i neurčitost takového ustanovení nabídky a tedy by se k němu nemělo přihlížet.

Ze správního spisu vyplynuly tyto skutkové okolnosti případu. Česká republika – Ministerstvo vnitra, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, zast. ministrem vnitra (dále jen „zadavatel“), vyhlásil dne 28.4.2004 v Obchodním věstníku č. 17/2004 pod značkou

191775-17/04, obchodní veřejnou soutěž na „Diskové pole a optické prepínače SAN“ (dále jen „soutěž“) podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. (dále jen „zákon“).

Z „Protokolu o otevírání obálek s nabídkami“ ze dne 24.6.2004 vyplývá, že zadavatel obdržel v soutěžní lhůtě sedm nabídek uchazečů, mezi nimi i nabídku uchazeče, která byla ze soutěže vyřazena a zadavatel vyloučil uchazeče z další účasti ve veřejné zakázce svým rozhodnutím ze dne 25.6.2004 č.j. ZM-141-15/VZ-2004. Jako důvod vyloučení zadavatel uvedl, že uchazečem předložená nabídka nemá zákonem stanovenou dobu platnosti s odvoláním na ustanovení § 41 zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání svým rozhodnutím ze dne 16.7.2004 č.j. OPF-22/04-2004-788/04-2003, nevyhověl. Uchazeč podal dne 30.7.2004 návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení ve smyslu ustanovení § 57 odst. 1 zákona, jehož účastníky podle § 58 jsou zadavatel a uchazeč. Návrhem se uchazeč domáhá, aby Úřad uložil zadavateli provést nápravu tak, že zruší svá rozhodnutí o vyloučení a zařadí uchazeče zpět do soutěže. K návrhu se vyjádřil i zadavatel a uvádí, že svým rozhodnutím o vyloučení uchazeče z další účasti v obchodní veřejné soutěži neporušil zákon.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 29.9.2004 rozhodnutí č.j. S 558-R/04-487/140/OŠ, kterým podle § 60 písm. a) zákona zamítl návrh uchazeče s tím, že rozhodnutím zadavatele o vyloučení uchazeče ze soutěže nedošlo k porušení zákona.

Své rozhodnutí odůvodnil Úřad tím, že zadavatel ve vyhlášení soutěže v bodě 7 uvedl, že zadávací lhůta činí 90 kalendářních dnů a začíná běžet dnem otevírání obálek. Den otevírání obálek zadavatel stanovil na 24.6.2004 (bod 6. Soutěžní lhůta a místo otevírání obálek). Ve stejný den uchazeč předložil nabídku, jak je uvedeno v seznamu doručených nabídek. V nabídce uchazeče v části IV. Vlastní prohlášení je mimo jiné uvedeno „Platnost nabídky: 90 kalendářních dnů“ (str. 5 nabídky uchazeče). Uchazeč tímto prohlášením uvedeným v nabídce omezil platnost jeho nabídky pouze na dobu zadávací lhůty uvedené v podmínkách obchodní veřejné soutěže. Dobu platnosti nelze ztotožňovat se zadávací lhůtou, jejíž kogentnost zadavatel nezpochybňuje. Zadávací lhůta se prodlužuje uchazečům umístěným na prvním až třetím pořadí až do doby uzavření smlouvy (§ 40). Kromě toho se prodlužuje zadávací lhůta podle § 56 odst. 5 zákona při podání námitek až do jejich vyřízení. Podle ustanovení § 57 odst. 4 zákona neběží zadávací lhůta, včetně prodloužení do doby nabytí právní moci rozhodnutí o návrhu. Zadavatel by však nemohl uzavřít s uchazečem smlouvu po uplynutí doby platnosti nabídky, neboť zadavatel nemůže jednostranně prodloužit dobu platnosti stanovenou uchazečem. Upravovat nabídku po uplynutí soutěžní lhůty zadavatelem ani uchazečem zákon nepřipouští. V době vydání tohoto rozhodnutí orgánu dohledu již nabídka ztratila platnost.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že návrh uchazeče podle § 60 písm. a) zákona zamítl, neboť rozhodnutím zadavatele o vyloučení uchazeče ze soutěže nedošlo k porušení zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

K námitkám uchazeče, které uplatnil již ve svém návrhu uvádím, že se s nimi již vypořádal Úřad v napadeném rozhodnutí a tuto argumentaci jsem shledal jako dostatečnou. V této věci uchazeč v rozkladu neuvedl žádné nové skutečnosti, když opakuje svá tvrzení uvedená již v návrhu. Jak již správně posoudil Úřad ve svém napadeném rozhodnutí, uchazeč ve své nabídce v části „IV. Vlastní prohlášení“ uvedl, že platnost nabídky je 90 kalendářních dnů a tímto svým prohlášením nepochybně omezil platnost nabídky na 90 kalendářních dnů. Tato formulace uchazeče, uvedená na straně pět jeho nabídky, vyjadřuje skutečnost, že uchazeč omezuje lhůtu pro přijetí návrhu na uzavření smlouvy na 90 dnů, když nabídkou se podle ustanovení § 2 písm. g) zákona rozumí návrh na uzavření smlouvy, doložený doklady požadovanými v zadání veřejné zakázky. V této souvislosti je pak nezbytné odkázat na kogentní ustanovení § 8 zákona. Citované ustanovení stanoví dobu, po kterou je uchazeč svou nabídkou vázán, která je nazvána zadávací lhůtou a dále s odkazem na § 40 zákona stanoví prodloužení této lhůty pro uchazeče umístěných na prvním až třetím pořadí. Faktické prodloužení doby vázanosti nabídkou nastává také v případech, kdy neběží zadávací lhůta (§ 56 odst. 5 a § 57 odst. 4 zákona). Jestliže tedy stanovil uchazeč platnost nabídky, tedy de facto dobu, po kterou je svou nabídkou vázán, odchylně od citovaných ustanovení zákona, není možné jeho nabídku považovat za nabídku odpovídající podmínkám soutěže. Uchazeč je při zpracování své nabídky povinen dodržet nejen všechny podmínky stanovené ve vyhlášení obchodní veřejné soutěže v obchodním věstníku či na centrální adrese, ale také všechna ustanovení zákona upravující formu a obsah nabídky a v daném případě nebylo pochyb o tom, dle jakého zákona zadavatel vyhláší obchodní veřejnou soutěž, když v úvodu vyhlášení bylo uvedeno, že soutěž se vyhláší „podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů“. Námitky uchazeče v rozkladu, kterými odkazuje na postup podle občanského zákoníku jsou tedy bezpředmětné, tak jako námitky uchazeče, že by udělal lépe kdyby dobu platnosti ve své nabídce neuvedl.

K formě rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče ze soutěže uvádím, že o vyloučení uchazeče zadavatel rozhoduje z důvodů uvedených v § 29 odst. 4 nebo § 34 odst. 4 zákona. Nepřesná citace zákona v rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče ze soutěže však nemění nic na věcné správnosti jeho rozhodnutí o vyloučení uchazeče z obchodní veřejné soutěže, když zákon navíc neukládá zadavateli povinnost uvádět v rozhodnutí o vyloučení i ustanovení, dle kterého je toto rozhodnutí činěno. Jak již správně uvedl Úřad v napadeném rozhodnutí na straně třetí, zadavatel by nemohl uzavřít smlouvu s uchazečem po uplynutí doby platnosti jeho nabídky, když zadavatel nemůže jednostranně prodloužit dobu platnosti stanovenou uchazečem, poněvadž upravovat nabídku po uplynutí soutěžní lhůty zadavatelem ani uchazečem zákon nepřipouští.

Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, zast. ministrem vnitra
2. JUDr. Daniel Chamrád, advokát Advokátní kanceláře se sídlem K Hutím 5/665, 194 00 Praha 9 - Hloubětín
3. spis.